

Sygn. akt V CSK 414/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko J. K. , K. K. , B. N.

i R. N.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 grudnia 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.  
z dnia 3 marca 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego J.**  
**K. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem**  
**kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał oczywistą zasadność skargi. Ma ona sprowadzać się przede wszystkim do oczywiście nieprawidłowego oddalenia wniosku powoda o przeprowadzenie drugiej opinii biegłego, a uznanie wniosków ze sporządzonej opinii, mimo że, w ocenie skarżącego, biegły pracował na kopii zamiast na oryginale i do tego materiał porównawczy pochodził z innych lat, niż powinien. Tak ujęta argumentacja nie przekonuje jednak do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. W postępowaniu kasacyjnym *a limine* wykluczone jest kwestionowanie ustaleń faktycznych i oceny dowodów, a do tego sprowadzają się argumenty mające uzasadnić przyjęcie skargi do rozpoznania. Skoro zatem takie argumenty w ogóle w postępowaniu kasacyjnym nie mogą być podnoszone, to tym bardziej nie mogą przemawiać za oczywistą zasadnością skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.